

யாழ்ப்பாணம்

மாளிப்பாளையப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

தருமத் தனகரத்தினம் சிவகரி (நாணி)

அவர்களின் சிவபதமடைந்தமை குறித்த

நினைவு மலர்

03.10.2010

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aayanaham.org

சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம்

மானிப்பாயைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட
உயர் சைவ வேளாண் குடியினருமான

திருமதி

கனகரத்தினம் சிவகரி (ராணி)

அவர்களின் சிவபதமடைந்தமை குறித்த

நினைவு மலர்

03.12.2010

சமர்யணா

கிறைநெறி தவறாது வாழ்ந்து அன்னைக்கும்
வரைவிலக்கணம் காட்டி, மார்பு தட்டி வைத்தெமக்கு
பணி புரிந்து அந்தம் எய்திய எம் இதயத் திருவிளக்கு,
எல்லோர்க்கும் நல்வளவாய், என்றும் சிவத்
தொண்டராய் அறிவுரைகள் பல கூறி
விகுந்தோம்பலிற் சிறந்து விளங்கி
தன் மண்ணை வாழ்வைச் செவ்வனே
நிறைத்து விண்ணாகம் சென்ற
எங்கள் அம்மா!

உங்கள் பாதக் கமலங்களில்
இந் நூலைச் சமர்ப்பிப்பதோடு ஏற்றருள வேண்டி
கிருகரம் வேண்டிய பிரார்த்திக்கின்றோம்
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

சிவ்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

உ
சிவமயம்

“ தற்காத்து தற்கொண்டாற் பேணித்தகை சான்ற
சொற்காத்து சோர் விலாள் பெண் ”

அன்னை மடியில்

13-12-1963

அரன் அடியில்

03-11-2010

திருமதி கனகரத்தினம் சீவகரி

(ராணி)

திதி நிர்ணய வெண்பா

மிக்கவெகு விகிர்தி ஆண்டு ஐப்பசி பதினேழாம் நாள்
அமரபக்கத் துவாதசித் திதியதனில் நம் தலைவி
வையம் புகழ வாழ்ந்த நேசமகள் சீவகரி
சேர்ந்த நாள் சீவன் தாழ் தனில்

உ
சிவமயம்

பஞ்சபுராணம்

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூடும் செஞ்சோற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால்க் கூப்புவர் தம் கை

தேவாரம்

சோடிழந்த கன்றினைப் போற் துயரமானேன்
தோகை மயில் வாயிலகப்பட்ட சர்ப்பமானேன்
காடுகளின் இனம்பிரிந்த கலைகளானேன்
கனைகடலில் காற்றடிக்கும் தொப்பமானேன்
கனைகடலில் காற்றடிக்கும் தெப்பமானேன்
ஒடுகின்ற பாய்மரத்தின் காகமானேன்
உற்றார் ஒருவரில்லாப் பித்தனானேன்
பாடுபட நானறியேன் பழனி வேலா
பச்சை மயில் மீது வந்து இரட்சிப்பாயே

திருவாசகம்

சோதியே சுடரே சூழொழிவிளக்கே
 சுரிசுழற்பணை முலைமடந்தை
 பாதியேபரணே பால்கொள்வெண்ணீற்றாய்
 பங்கயத்தயனு மாலறியா
 நீதியேசெல்வத்திருப் பெருந்துறையின்
 நிறைமலர்க் குருத்தமேவியசீர்
 ஆதியே அடியேனாதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவேயென்றருளாயே

திருவிசைப்பா

ஏகநாயகனை யிமையவர்க் கரசை
 என்னுயிர்க்கார முதினை யெதிரில்
 போகநாயகனைப் புயல்வண்ணற்கருளிப்
 பொன்னெடுஞ் சிவிகையாயூர்ந்த
 மேகநாயகனை மிகுதிருவீழி
 மிழலைவிண்ணழி செழுங்கோயில்
 யோகநாயகனை யன்றிமற்றொன்றும்
 உண்டெனவுணர் கிலேன்யானே.

திருப்பல்லாண்டு

சீருந்திருவும் பொலிய சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலுதில்
 ஊரும் உலகுங் கழற உழறி உமைமண வாளுனக்காட்
 பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன்கழல் போற்றி
ஆழிமி சைக்கல் மிதப்பில் அணைந்த பிரானடி போற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்தொண்டர் பதம் போற்றி
ஊழிமலி திருவாத வூரார் திருத்தாள் போற்றி

திருப்புகழ்

ஆதி முதனாளில் எந்தன் தாயுடலிலே யிருந்து
ஆகமலமாகி நின்று புவிமீதில்
ஆசையுடனே பிறந்து நேசமுடனே வளர்ந்து
ஆளழகனாகி நின்று விளையாடி
பூதலமெலாமலைந்து மாதருடனே கலந்து
பூமிதனில் வேணுமென்று பொருள்தேடி
போகமதிலே உழன்று பாழ் நரகெய்தாமலுன்றன்
பூவடிகள் சேர அன்பு தருவாவே
சீதை கொடுபோகும்ந்த ராவணனை மாளவென்ற
தீரணி நாரணன்தன் மருகோனே
தேவர்முனி வோர்கள் கொண்டல் மாலரி பிரமாவுநின்று
தேட அரிதான வன்றன் முருகோனே
கோதை மலை வாழுகின்ற நாதரிடபாகம் நின்ற
கோமளியநாதி தந்த குமரேசா
கூடிவருகூர் தங்கள் மார்பை இரு கூறுகண்ட
கோடை நகர் வாழவந்த பெருமாளே.

வாழ்த்து

வைய நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய்யவிரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன் நெறிதான் தழைத்தோங்குக
தெய்வ வெண்திருநீறு சிறக்கவே

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் - வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

திருமதி கனகரத்தினம் சிவகரி அவர்களின் வாழ்வியல் குறிப்பு

வானுயர்ந்த பனை மரங்கள் தலையசைக்கும் தேசம் முப்புரமும் அலையெழுந்து இசை முழக்கும் தேசம் தாழாத திருத்தலங்கள் உள்ள பெருந் தேசம் தகைமையறு நற் சான்றோர் புகழ் விரிக்கும் தேசம் இவ்வாறு வர்ணிக்கப்படும் இந்துமா கடலின் முத்துக்களில் ஒன்றான இலங்காபுரியில் தமிழர்களின் தொன்மையும் நாகரீகமும் வளர்ந்த பட்டணம் என்று சிறப்பிக்கப்படும் யாழ்ப்பாணத்திலே சைவமும் தமிழும் சிறந்து விளங்கும் மானிப்பாய் பதியிலே சின்னமணி விக்கினேஸ்வரி தம்பதியினரின் மனை மாட்சியின் தவப்பயனாக குணசிங்கம், பரராசசிங்கம், சத்திய பாமா, ஜீவரட்ணம், சுமதி, குமுதினி, ஜெயரட்ணம் ஆகியோரோடு மூன்றாவது புதல்வியாக 1963 ம் ஆண்டு மார்கழித் திங்கள் 13ம் திகதி சிவகரி என்னும் நாமத்தோடு இவ்வுலகிலே அவதரித்தார்.

இவர் தனது சிறு வயதுப் பருவத்தை தான் பிறந்து ஓடியாடி விளையாடிய மண்ணாகிய மானிப்பாயிலே கழித்தார். தனது பாடசாலைக் கல்வியை யாழ் / மானிப்பாய் மகளிர் கல்லூரியில் கற்றார். கல்வித் துறையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்ட இவர் மிக்க ஆர்வத்துடன் தனது கற்றல் செயற் பாடுகளை மேற்கொண்டார். இளமை தொட்டே அன்பின் உறைவிட மாகவும் அறத்தின் இருப்பிடமாகவும் இறை பக்தியிலும் முன் மாதிரியாகத் திகழ்ந்து விளங்கினார். தனது 13வது வயதில் தனது தாயை இழந்த இவர் தந்தையின் அரவணைப்புடனும் ஆதரவுடனும் வளர்ந்ததோடு தனது சகோதரர்களை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்பதில் தாய்க்கு தாயாக இருந்து அவர்களை கண்ணை இமை காப்பது போல் காத்து வந்தார். இவ்வாறு வாழ்ந்து வரும் வேளை திருமணப் பருவமெய்தி மருதையினார் பார்வதிப்பிள்ளை தம்பதி களின் இரண் டாவது புதல்வன் கனகரத்தினம் என்பவரை கணவராக ஏற்று இல்லறமாம் நல்லறத்தை இனிதே நடாத்தி அனைவரது உள்ளத்திலும் உயர்ந்திருந்தார்

“மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆதித்தன் கொண்டாள்
வளர்த்தக்காள் வாழ்க்கை துணை”

என்கின்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க தன் கணவனையே கண் கண்டதெய்வமாகக் கொண்டு

“உழுவார் உலகத்ததார் காணி.....”

என்பதற் கிணங்க வேளாண்மை செய்வதில் சிறந்து விளங்கிய தன் கணவனின் வசிப்பிடமாகிய நெல்வயலும் ஆ நிரைகளும் சிறந்த பேராலயங்களும் இயற்கை அழகும் கொழிக்கும் வன்னிப் பெரும் நிலப்பகுதியில் ஒட்டங்குளம் என்னும் ஊரிலே தன் கணவனோடு குடியேறி வாழ்ந்து வந்தார்.

“நல் இல்லற வாழ்வின் பயன் நன் மக்கட் செல்வமே” என்பதற்கமைவாக பிரதீப, சுஜித்தா, ஜெனார்த்தனன், தேனுகா ஜெனரூபி, சாருஜன் ஆகிய அறுவரை குழந்தைச் செல்வங்களாக பெற்று மகிழ்ந்தார்.

தன் மழலைகளை கற்றவர்களாகவும், கலைகளில் சிறந்தவர் களாகவும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். என்பதில் மாற்றுக் கருத்து ஏதுமற்று காணப்பட்ட இவர், அவர்கள் வளர்ந்து வரும் காலங்களிலே இறைபக்தி, தர்மம், நல்லொழுக்கம் போன்றவற்றை அவர்களுக்கு செவ்வனே போதித்தார்.

பிள்ளைகளினுடைய கல்வி வளர்ச்சியும், இறைபக்தியுமே தன்னு டைய வளர்ச்சி என்று உணர்ந்த இவர் பிள்ளைகளின் கல்வியல் நோக்கை இலக்காக கொண்டு தனது கணவரின் ஆலோசனைப்படி 2003ம் ஆண்டு “புரையறவே கற்றவர்கள் புகழ் விரிக்கும் தேசம்” எனப்படும் தான் பிறந்த மண்ணாகிய மானிப்பாய்க்கு மீண்டும் வந்தார். அல்லும் பகலும் பிள்ளை களின் கல்வியையே குறிக்கோளாக கொண்ட இவர் அவர்களுக்காக அயராது பாடுபட்டு பல வெற்றிகளையும் கண்டார்.

தன் பெறாமக்கள், மருமக்கள், ஆகியோரை தன் மக்களாகவெ ன்றும் நினைத்தார். அமைதி, சாந்தம், நற்பழக்க வழக்கம் என்பவற்றிற்கு தனது உறவினர்களுக்கும், ஊராருக்கும் எடுத்துக் காட்டாக திகழ்ந்தார்.

இவ்வாறு செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்து வந்த வேளை 2010ஆம் ஆண்டு 02ம் மாதம் 01ம் திகதி வயிற்றில் சத்திர சிகிச்சை செய்யப்பட்டு புற்றுநோய் எனும் கொடிய பிணிகண்டுபிடிக்கப்பட்டு வைத்தியப் பராமரிப்பில் இருந்தார். தான் நோயுற்றிருந்த வேளையிலும் தனது கணவரையும் தன் பிள்ளைகளையும் மனம் சோர்வடையவிடாமல் இருப்பதற்காக என்றும் இனிய சொற்களையே பேசி தன் இருண்ட வாழ்விலும் ஒளி பொருந்திய வாழ்க்கை வாழ்ந்தார். எனினும் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தை எண்ணி விழி கலங்கியவராகவே காணப்பட்டார்.

காலச் சக்கரத்தின் கதீத சுழற்சியால் நோயின் கடுமையான தாக்கத்தால் 2010ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் மூன்றாம் திகதி காலை தனக்கு தாயாக இருந்து தன்னை வளர்த்தெடுத்த தகப்பன் நிலைகுலைய கணவன், பிள்ளைகள் புலம்பி அழ மாமியார் புலம்பி தவிக்க சகோதரர்கள் தவிக்க மைத்துன, மைத்துனிகள் கதற பெறா மக்கள், மருமக்கள் ஏங்கித் துடிக்க, பேரப்பிள்ளைகள் கதறி அழ எல்லோரையும் மீளாத்துயரில் ஆழ்த்தி விட்டு இம் மண்ணகத்திலே தன் பேச்சையும் மூச்சையும் நிறைத்து ஒப்பற்ற விண்ணக வாழ்விற்கு விநாயகனின் திரு வடியை நாடி விட்டார். அன்னாரது ஆத்மா விநாயகப் பெருமானின் பாதார விந்தங்களில் என்றென்றும் நிலைத் திருக்க வேண்டியும், சாந்தி பெறவும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!

“காதற்ற ஊசியும் வாராது காண்கடைவழிக்கே”

ஒரு மனிதன் எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தான்
என்பது முக்கியமல்ல!
ஆனால் எப்படி வாழ்ந்தான்
என்பதே மிக முக்கியமானது!

பொற்றாலி தனைத் தந்து விட்டுத் தனியாகப் போனவரே உன் மக்களுடன் வெதும்புகின்றேன் நான்...

கைப்பிடித்த நாள் முதலாய் காதலித்துக் காத்தெனக்கு
மங்களங்கள் தந்த மனையாளே போயினையோ?
விதியென்று வந்தெம்மைச் சதி செய்து பிரித்ததுவே
சரி பாதியாய் வாழ்ந்த நாளின் சரிந்திரங்கள் மறைந்ததுவோ!
எந்தன் உயிர் துணையே எண்ணிநிதம் வாடுகிறேன்
கண்ணில் முள் தைத்தது போல் கலங்குகிறேன்
பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து பெருந் துயரில் மூழ்கி விட்டேன்
என் மனையாளே விண்ணகத்தில் வாழ்வு பெறவே விரைந்தீரோ?
நோய் என்று ஒன்று வந்து உம்மை இப்படிக் கொல்லும்
என்று நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை
அந்தோ கனவாச்சே அத்தனையும் பொய்யாச்சே
விந்தையல்ல விதியின் சதியே இது
கணபதியின் காலடியில் உன் ஆத்மா
அமைதி பெற தினமுருகி வேண்டுகிறேன்.

அன்புகணவர்

உன்னை உருக்கி என்னை வளர்த்தவரே

நெஞ்சை வருடி என் நிம்மதியை திருடிச் சென்ற

- என் அம்மாவே!

வாழ்ந்த காலத்தில் நான் நினைத்தும் பார்க்காத
உன் பெருமைகள் வெறும் ஞாபகமாய்
போன நாளில் பெரும் பாரமாய் மனதினில்

அன்பினை அள்ளிக்கொட்டிய - உன்
அடையாளம் அறியாதவனாய் அன்றிருந்தேன்
நிதம் என் ஞாபகங்களில் மழை, வெயில், குளிர்
துயில் யாவற்றிலும் அரவணைப்புத்
தந்த உனக்குள் மறுபடி -நான்

மறைந்து கொள்ளும் காலம் இனி மனதுக்குள்
மட்டுமே என்பது எனக்கு மறக்க முடியாத வேதனையே!
அம்மா வார்த்தைகளைக் கடந்த வரைவிலக்கணமாக
உன்னைப் பற்றி இந்த எழுத்துக்களை விட அதிகம்
என் மனதில் இருக்கின்றது எடுத்துச் சொல்வது தான் எப்படி?
என்பது புரியவில்லை

முத்த மகள்
பிரபு

பொன்னைப் போல் என்னை போற்றி வளர்த்தவளை

என் அருமை அம்மாவே.....

வைத்தியர்கள் கூறிய அந்த செய்தி

வெறும் வார்த்தையாகவே இருக்க கூடாதா

என்று ஏங்கியது மனம்

நிஜமென்று தீர்மானம் ஆனபின்

இதயம் ஓர் கணம் நின்றது

என்ன கொடுமை இந்த இளம் வயதில்

உமக்கு ஏற்பட வேண்டுமா?

கலங்கும் கண்ணீரோடு உன் முகம் கூட பார்க்கமுடியாமல்

வைத்தியசாலையில் நின்றேனே அம்மா

ஓர் அன்புமொழி கூட சொல்லாமல் எங்கு சென்றீர்கள்

உம் உயிரை கொள்ளையெடுக்க அந்த கொடிய காலனவன்

Cancer எனும் வடிவில் வந்தானே அம்மா

ஆயிரம் பேர் எமக்கு ஆறுதல் சொன்னாலும்

உன் அன்பு வார்த்தைக்கு ஈடாகுமா அம்மா

உதிரத்தில் எழுதினாலும் உனது பாசத்திற்கு

உயிர் கொடுக்க முடியாது அம்மா

பாரினிலே எமை பரிதவிக்கவிட்டு விட்டு

விண்ணோடு உறவாட புதுப்பயணம் புறப்பட்ட என் அம்மாவே..

இனி எப்போ உன் புது ஜனனம் காண்பேன் அம்மா

தீயாக கனத்த இதயத்தோடு வாடி வதங்கி உன்

ஆத்மா சாந்தி பெற பிரார்த்திக்கின்றேன் அம்மா.

முத்த மகள்
சுசித்தா

என் அன்புத் தாயே.....

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
வானுறையும் தெய்வமாகி விட்ட
பாசமுள்ள என் அம்மாவே
புன் சிரிப்பின் புகழிடமே - உங்கள்
பூ முகத்தை இனி எங்கே காண்பேன்
மெழுகு வர்த்தியாக நீங்கள் உருகி எம்மை
மேன்மையடைய வைத்த தெய்வமே
நீங்கள் இல்லாத வீடு ஒளியிழந்து விட்டது
மண்ணில் நாம் உங்கள் பிரிவால் தடிக்கின்றோம்
விண்ணில் சொர்க்க வாசல் திறந்திருந்ததோ -அம்மா
என் உயிரும் உணர்வும் உள்ளவரை
நான் எப்படி தாயே உங்களை மறப்பது
என் அன்பு தெய்வமே...

இளைய மகள்
ஷனார்த்தனன்

அம்மா உங்களைத் தேடி.....

வெள்ளித் தினமன்று எம் பாரில் உதித்த
வண்ண ஒளியே! என் அம்மாவே
அன்பின் உறைவிடமே மனிதருள் மாணிக்கமே
பாசத்தை பொழிந்து அறிவைப் பெருக்கி
அன்புடன் வளர்த்து உங்களை உருக்கி
எங்களை உருவாக்கிய என் அருமை அம்மாவே!
அம்மா என இனி நான் யாரை அழைப்பேன்
உங்கள் அன்பு மொழி எப்போ கேட்பேன்
கதிரவன் மலர்ந்த வேளையில்
கரு விழி மூடிய என் அம்மாவே
தினமும் உங்கள் முகம் தேடியபடி
வாசலில் காத்திருக்கின்றேன்

இளைய மகள்
தேனுகா

சிந்தையில் நீங்காத எங்கள் அம்மாவே....

அன்புத் தாயென வந்தெம்மை
 ஆட்கொண்ட இன்னமுதே
 அன்பு மழை பொழிந்த ஆருயிரே அம்மாவே
 முன்னைத் தவப்பயனே - நான் முன்பு செய்த நல்வினையே
 எமக்கு கிடைத்த பாக்கியம் தான் அம்மாவே
 கூட்டம் கூடி நிற்க கோல வாழ்வு - நீர் தந்தீர்
 கூடிக் குலாவுகின்ற தூய வாழ்வு- நாம் கண்டோம்
 ஈட்டி வந்து பாய்ந்தது போல் இதயம் அறுந்து போனதம்மா
 அன்பு காட்டி எம்மை ஊட்டி
 வளர்த்து ஏந்தி சுமந்து காத்து
 வளர்த்திட்ட அம்மாவே இனி உம்மைப் போல்
 எமக்கினி யாரம்மா வருவார்.
 மீண்டும் உன் முகத்தை காண
 ஏங்கிய படியே வாழும்

கடைக்குட்டி மகள்
 ஜெனஸ்யி

ஆவாரை யாரே அழிப்பார்? அதுவன்றிச்
 சாவாரை யாரே தவிர்ப்பார்? ஓவாமல்
 ஐயம்புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
 மெய் அம்புவி அதன் மேல்

-நல்வழி

உன் கருவறையில் பூட்டி வைத்து வெளிக் கொணர்ந்து வெள்ளி நிலாக் காட்டிய என தெய்வரீம

அன்பான என் அம்மாவே

என் அருகில் இல்லாது துன்பமான செயலினால்

என்னை துயரடைய விட்டாயே- அம்மா

வலையில் வீழ்ந்த மான் போல் துடித்தேன்

உலையில் இட்ட மெழுகைப் போல் உருகினேன்

அலையில் சுழலும் படகைப் போல்

நிலையில் தளர்ந்து நினைவிழந்து நிற்கின்றேன்

பச்சைக் குழந்தையாய் உன் மடியில் தவழ்ந்த போது

இச்சையுடன் அரவணைத்து இனிய தமிழ் பேசுவீர்களே - அம்மா

இனி எப்போது அம்மா உன்னை காண்பேன்

மறு பிறவி ஒன்று இருந்தால் மீண்டும்

உன் மகனாக பிறப்பேன் அம்மா

கடைக் குட்டி மகன்

சாருஜன்

அம்மாவுக்கு !

எம்மைச் சீராட்டி தாலாட்டி

நல்லறிவு புகட்டி வளர்த்தெடுத்த அம்மாவே!

நாம் நடக்கும் பசும் தரைகள்

நீங்கள்மிதித்த முள் நிலங்கள்

உங்கள் அன்புக் கடனுக்கு இணையேதும் இல்லை அம்மா!

எமை விட்டுப் பிரிந்ததேனோ?

குடும்பத்தினர்

கால விதிக்கொடுமையால் கன துன்பம் கண்டு விட்டோம்

நீரிருந்த கருவறையில் எமக்குமொர்
இடந் தந்து
உங்களின் உயிர்த் துடிப்பும்
குரலொலியும் தந்தீர்களே
தாயற்ற போது.....
குணத்தில் நீர் உயர்ந்து குவலயத்தில் வாழ வைத்தீர்
கண்கண்ட தெய்வமம்மா நீங்கள்
பாதியிலே நீங்களெமைப் பரிதவிக்க
விட்டு விட்டு பரமனடி சேர்ந்திட்ட
மாயமென்ன சீக்கிரமாய்?
எங்களது உடன் பிறப்பாய்
எமக்காக நீர் வாழ்ந்து துள்ளித் திரிந்து
எம்மையெல்லாம் தூக்கி அரவணைத்து
பக்குவமாய் வாழ வைத்தீர்- பரணியிலே
இப்போது தனி மரமாய்ப் போய்விட்டீர்
வந்தவினை என்னம்மா.....?
எங்களை வாட விடீர் - நாங்கள்
உமைத்தேடி வந்து விட்டால்
தெவிட்டாது உணவளிப்பீர்
வாடி நாங்கள் வந்தால்
எம் கவலை போக்கிடுவீர்
எங்களுடைய உடன் பிறப்பே
எப்போ நாம் இனி உமைக் காண்போம்
மறு பிறவி என்றிருந்தால்
மீண்டொருக்கால் நீர் வந்து
எம்முடனே பிறந்திடுவீர்.....
உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காக தினமும்
இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

அன்புச் சகோதர, சகோதரிகள்

கலங்கரை விளக்காய் கண்களுக்கு இருந்தவரே....

ஏற்கவில்லை என்னிதயம்
முந்தி தவம் கிடந்து முந்நாறு நாட் சுமந்து
பெற்றெடுத்தாள் என் மனையாள் உன்னை தோளில்
உன்னைத் தாங்கி தோட்டத்துப் பயிர் காட்டி வீதி வழி
அழைத்து வந்து உணவழித்த உன் தாயும் பரமனடி
சேர்ந்திடவே அனலிடைபட்ட மெழுகாய் புவனியிலே
நான் இருக்க அம்பு கொண்டு தைத்து விட்டாய்
என் நெஞ்சம் ஆறவில்லை
சின்ன வயதிலுன்னை சீராட்டி வளர்த்தெடுத்து
பக்குவமாய்ப் பார்த் தெடுத்து பள்ளி தனிற் படிக்க
வைத்தேன்
ஊழிக் காலமதில் எனை நீர் பார்ப்பீர் என்று
நானிருக்க
ஊராரும் உற்றாரும் ஏங்கிக் கலங்கி நிற்க உயிர்
தொலைத்து விட்டீரே
ஏற்கவில்லை என்னிதயம்
எனக்கோர் சிறு நோயென்றால் ஓடி வந்து
அருகிருப்பாய்
இல்லை இல்லை ஓடி வந்து அரவணைப்பாய்
எங்கம்மா சென்று விட்டாய்
மீண்டொருகால் வந்து எனை
நீ பாராயோ.....

அன்புத் தந்தை
ஐ.சின்னமணி

உண்பது நாழி உடுப்பது நான்கு முழம்
எண்பது கோடி நினைந்து எண்ணுவன - கண்புதைந்த
மாந்தர்குடி வாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போல
சாந்துணையும் சஞ்சலமே தான்.

-நல்வழி

கண்ணியமாய் வாழ்ந்த அன்பு மருமகனே...

அன்புள்ளம் கொண்ட என்னினிய மருமகனே
 அன்புக்கும் அறத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டு நீங்களம்மா
 பட்ட மரம் நாமிருக்க பச்சை மரம் பட்டனையோ
 கருகி நான் கலங்கி சருகாகிப் போகின்றேன்
 உம் அருகே நான் இருக்க வில்லையம்மா
 அந்தியத்தில் அருகிருக்காப் பாவியானேன்
 அரும் பணிகள் செய்திடாத அசடானேன்
 சிந்து கனி வாய்மொழியைக் கேட்டேன் அல்லன்
 திருமுகத்தை ஒருகணமேனும் பார்க்கவில்லை
 எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி
 நெஞ்சம் ஆறிடுமா? இல்லை
 வாழ்வினிலே உமைத்தான் மறந்திடுமா...?
 நின் மதியாய் நீர் உறங்கும்
 நிஜ வாழ்வின் மீண்டு வந்து எனை
 யொருக்கால் பார்த்து விடும்

அன்புடன் மாமி
 மருதையினார் பார்வதிப்பிள்ளை

இன்னது தான் நடக்கும்
 என்று ஏற்கனவே ஒரு விதி
 இருக்கும்போது கண்ணீருக்கு
 அர்த்தமென்ன? எப்படி
 அமைதியடைவது? அழுவதற்கும்
 சேர்த்துத் தானே கண்களை
 இறைவன் கொடுத்தான். அவை தன்
 கடமையைச் செய்யட்டும் என்று

நோயுற்று வருந்த காலன் விரும்பவில்லை

அழுது விழிகள் கரைய தீர்ந்திடுமோ வேதனை
 அருகிலழைத்துச் சிரித்து கதைக்கும்
 ஆருயிரே போயினை.....
 அழகான சிரிப்புக்கள் முகமிருக்கும்
 அதைப்பார்த்து எமக்கெல்லாம் துயர் பறக்கும்
 அன்புள்ளங் கொண்டவரின் முகம் சிரிக்கும்
 ஐயோ! இனி என்ன செய்வோம்
 சிவனையே தினம் தினம் வேண்டிய உறவே
 சிவனுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டிரே
 விழிகள் சிவந்து வாடி நிற்கின்றோம்
 நீங்கள் பரந்தாமன் காலடி பற்றி விட்டதை எண்ணி
 பதறுகிறது எம் நெஞ்சம்
 பாவியர் நாம்
 கடல் கடந்து இருந்து என்னம்மா செய்வோம்
 பார்க்கவா முடியும் உங்களை
 கூவி அழைக்கின்றோம் உங்களை
 குரல் மொழி கேட்கிறதா உங்கள் காதுகளில்
 வெம்பி வெடிக்கின்றோம் நாங்களிங்கு
 வேறேதும் வழியின்றிக் கலங்குகின்றோம்
 காலை மலர முன்பு தொலைபேசி யூடு
 கேட்டோம் நீர் மறைந்த செய்தி
 அம்புபட்ட மான் போல் துடி துடித்துப் போனோமே
 விழிகள் திறந்து மீண்டொருக்கால் வாருங்கள்
 உங்கள் துயரில் நாம் படும்
 வேதனையை வந்து ஒருக்கால் பாருங்கள்
 சொற்ப வயதினிலே சொல்லாமற் சென்றீரோ
 தாங்கமுடியவில்லை
 ஆறுதல் கூறவும் இங்கு யாருமில்லையம்மா
 சென்றுவாரும் உம் கனவை நாம் சுமப்போம்

அன்புடன்

மைத்துன, மைத்துனிகள்.

விழி கைங்கிய படி அன்புப் பெறாமக்கள்

பெற்றிட்ட அன்னையல்ல பெறாமலே நாம் பெற்ற
முற்றிட்ட அன்னையென்று முழுதுணர்ந்தோம்
பற்றறுத்துப் போய்விட்டிரேனம்மா....?
ஆறிடுமோ எம் துயர் வாழ்வினிலே
எம் அம்மாவின் குணங்களம்மா உங்களுக்கு
அரவணைத்து அன்புடனே உபசரிப்பீர்
இன்னலேதும் எமைச் சேர்ந்தால் இருப்பீர்
எம்முடனே இராப்பகலாய்....
அணிமங்களம் போல் நாமிருக்க
மணிமங்களம் போல் மறைந்தனையோ
பணி செய்ய மறந்தோமே மாதவமே
மாமணியே உம்மை இழந்தோமே நாமின்று
உற்றாரும் உறவினரும் ஊரிலுள்ள அனைவருமே
பற்றாக வந்துன்னைப் பணிந்திடுவார்
வற்றாத பாசத்தால் அழைக்கின்றோம்
வந்தொருக்கால் உங்கள் திருமுகத்தை காட்டிடுங்கள்
பெரியம்மா
பெரியம்மா என்ற சொல்லுக்கு பொருள் தந்தவர்
நீங்கள் உமக்கேதும் நிகருண்டா இவ்வுலகில்
தேனினும் இனிய சிந்தை
தெளிவு நல்லறிவு மேலாம்
பாலிலும் இனிய இன்சொல்
பண்பிலே உயர்ந்த உள்ளம்
சீக்கிரமாய் சிவனடியை நாடிவிட்ட மாயமென்ன?
இம் மண்ணில் நீங்களில்லா விட்டாலும்
எங்களுக்குள் நீங்கள் என்றும் வாழ்வீர்கள்
என்றும் உங்கள் நினைவுடன்

அன்பு
பெறாமக்கள்

விடை தெரியாமல் வீவகுடீத....

கனிவான தோற்றம் எம் கண்
 நிறைந்து நிற்குதே - அத்தை
 மரணம் நிச்சயமே மறக்கத்தான்
 முடியாதே! அது நியதி
 ஆனால் தருணம் இதுவல்ல அத்தை
 பெற்றவர் நெஞ்சம் பதற
 அக்கா என்றழைத்த அன்புச்சகோதரர்கள்
 பெற்ற பிள்ளைகள் துடிக்க
 எப்போ இனி வருவீர்கள் என
 ஏக்கத்தில் தான் நிற்க
 உற்றவர்கள் உருகி நிற்க
 பாரினில் நீங்கள் மறைந்த மாயமென்ன?
 உங்களை எண்ணினால் கண்களில் கங்கையே தான்
 ஆறுதல் சொல்ல ஆண்டவனே தான் வந்தாலும்
 உங்கள் ஆருயிர் அன்புக்கு ஈடாகுமா?
 உங்கள் தெய்வீக முகத்திற்கு இணையாகுமா?
 ஏக்கத்தின் எல்லை தனில் எமையெல்லாம் தவிக்கவிட்டு
 நீங்கள் மறைந்த மாயமென்ன?

மருமக்கள்:

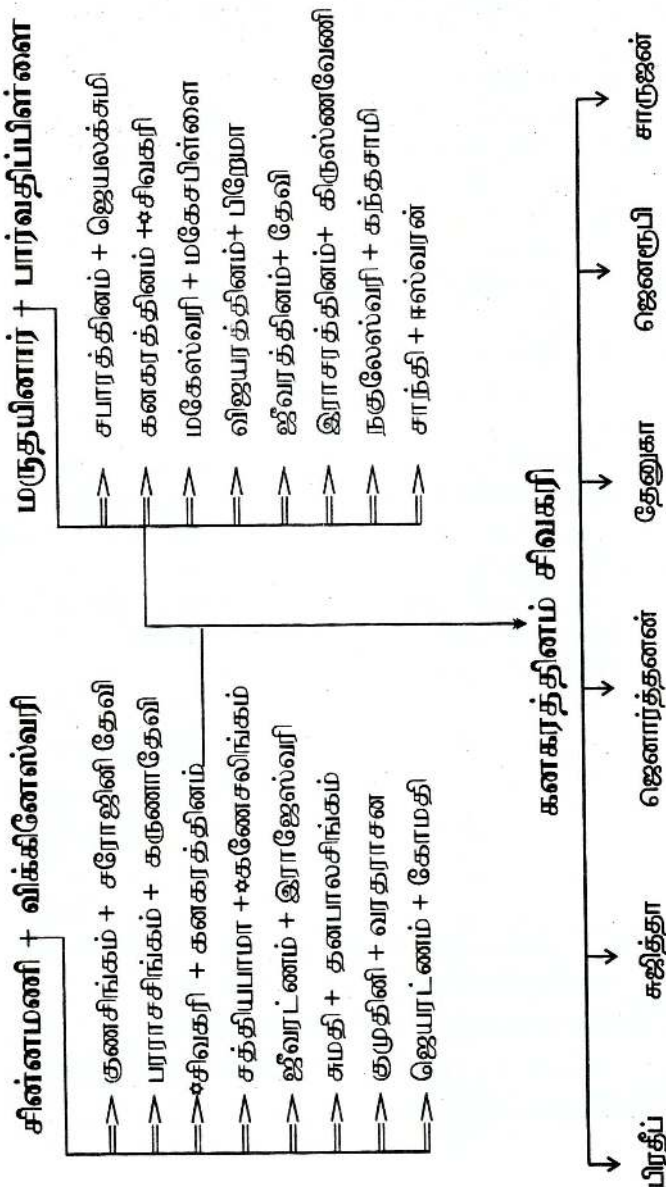
ஜெ.மீர்னாலினி, ஜெ.மதுசாளினி

ஜெ. கீர்த்தனா

“நோயிற் கிடவாமல் ஷொந்து மனம் வாடாமல்
 பாயிற் கிடவாமல் பாவியேன் - காயத்தை
 ஓர் ஷொடிக்குள் நீக்கி எனை ஒன்போரூர் ஐயா உன்
 சீரடிக்குள் வைப்பாய் சிறந்தது”

வம்சாவழி

ச. செழவர்

ஒட்டங்குளம் சீக்தி விநாயகர் ஆலயம்

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அருவிய கோளறு திருப்பதிகம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணைதடவி
மாசறுதிங்கள் கங்கை முடிமேலணிந்தென்
உளமே புகுந்தவதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டுமுடனே
ஆசறுநல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் ரவர்க்கு மிகவே.

1

என்பொடுகொம்பொடாமை யிவைமார்பிலங்க
எருதேறி ஏழையுடனே
பொன்பொதிமத்தமாலை புனல் சூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொடொன்றோடேழு பதினெட்டாறும்
உடனாய நாள்களவைதாம்
அன்பொடுநல்ல நல்ல அவை நல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்குமிகவே.

2

உருவளர்பவளமேனி ஒளிநீற்றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர்கொன்றை திங்கள் முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்த அதனால்
திருமகள் கலையதூர்தி செயமாதபூமி
திசைதெய்வமான பலவும்
அருநெறி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

3

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபாலிருந்து
 மறையோ துமெங்கள் பரமன்
 நதியொடுகொன்றைமாலை முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதியுறுகாலனங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடு நோய்களானபலவும்
 அதிகுணம் நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

4

நஞ்சணிகண்டனெந்தை மடவாள் தனோடும்
 விடையேறுநங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்தவதனால்
 வெஞ்சினவவுணரோடு முருமிடியுமின்னு
 மிகையான பூதமவையும்
 அஞ்சிடு நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்குமிகவே.

5

வாள்வரியதள தாடை வரிகோவணத்தர்
 மடவாஸ்தனோடு முடனாய்
 நான்மலர்வன்னி கொன்றை நதிசூழவந்தென்
 உளமேபுகுந்த அதனால்
 கோளரியுழுவையோடு கொலையானைகேழல்
 கொடுநாக மோடுகரடி
 ஆளரிநல்ல நல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

6

செப்பிளமுலை நன்மங்கை யொருபாக மாக
 விடையேறு செல்வனடைவார்
 ஒப்பிளமதியுமப்பு முடி மேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்தவதனால்
 வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையானபித்து
 வினையானவந்து நலியா
 அப்படி நல்லநல்ல அவைநல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

7

வேள்படவிழி செய்தன்று விடைமேலிருந்து
 மடவாள்தனோடு முடனாய்
 வான்மதி வன்னிகொன்றை மலர்குடிவந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரையன்றனோடும்
 இடரானவந்துநலியா
 ஆழ்கடல்நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

8

பலபல வேடமாகும் பரணாரிபாகன்
 பகவேறுமெங்கள் பரமன்
 சலமகளோடெருக்கு முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்தவதனால்
 மலர்மிசையோனுமாலு மறையோடு தேவர்
 வருகாலமான பலவும்
 அலை கடல்மேருநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

9

கொத்தலர்குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய் வேட விகிர்தன்
 மத்தமுமதியநாக முடி மேலணிந்தென்
 உளமேபுகுந்த வதனால்
 புத்தரொடமணைவாதி லழிவிக்குமண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகுநல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

10

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை விளை செந்நெல்துன்னி
 வளர்செம்பொன் எங்குநிகழ
 நான்முகனாதி யாய பிரமாபுரத்து
 மறைஞானஞான முனிவன்
 தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாதவண்ண முரைசெய்
 ஆனசொல்மாலை யோதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

11

மானிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

சிவபுராணம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழந்தனை நீக்கி
அல்ல றறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ வரங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகம மாகி நின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் னடி வாழ்க!
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவார் உள்மகிழங் கோன் கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க!

ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி!
 தேசனடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி!
 நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி!
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி!
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடி போற்றி!
 ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி!
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச்சிவபுராணத் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந் தெல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய் கணங்களாய்
 வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா அநின்ற இத்தாவரசங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுந்றேன்
 உய்ய என்உள்ளதுள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஒங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யாயின வெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமாளே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்

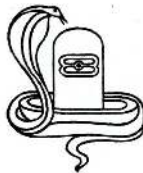

போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
 மலங்கப் புலைனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக் -
 கலந்த அன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்பரிந்து நெஞ்சில்வஞ்சங் கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆராத அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந்துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னையாட் கொண்ட எந்தை பெருமானே

கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டு ணர்வார்தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச்சுட ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணாரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயாஅரனேஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்த வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென் பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வற் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளப்பட்ட திருப்பள்ளி எழுச்சி

போற்றி என் வாழ் முதல் ஆகிய பொருளே!
புலர்ந்தது; பூங் கழற்கு இணை துணை மலர் கொண்டு
ஏற்றி, நின் திருமுகத்து எமக்கு அருள் மலரும்
எழில் நகை கொண்டு, நின் திருவடி தொழுதோம்
சேற்று இதழ்க் கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
ஏற்று உயர்கொடி உடையாய்! எமை உடையாய்!
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

01

அருணன், இந்திரன் திசை அணுகினன்; இருள் போய்
அகன்றது; உதயம் நின் மலர்த் திருமுகத்தின்
கருணையின் குரியன் எழ எழ நயனக்
கடி மலர் மலர மற்று அண்ணல் அம் கண் ஆம்
திரள் நிரை அறுபதம் முரல்வன இவை ஓர்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
அருள் நிதி தர வரும் ஆனந்த மலையே!
அலைகடலே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

02

கூவின பூங் குயில்; கூவின கோழி;
குருகுகள் இயம்பின; இயம்பின சங்கம்;
ஓவின தாரகை ஒளி; ஒளி உதயத்து
ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு, நமக்குத்
தேவ, நல்செறி கழல தாள் இணை காட்டாய்!
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
யாவரும் அறிவு அரியாய்! எமக்கு எளியாய்!
எம்பெருமான்; பள்ளி எழுந்தருளாயே!

03

இன் இசை வீணையர், யாழினர், ஒரு பால்;
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர், ஒருபால்;
 துன்னிய பிணை மலர்க் கையினர், ஒருபால்
 தொழுகையர், அழுகையர், துவள்கையர், ஒரு பால்;
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர், ஒரு பால்;
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 என்னையும் ஆண்டுகொண்டு, இன் அருள் புரியும்
 எம் பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

04

பூதங்கள் தோறும் நின்றாய், எனின் அல்லால்,
 போக்கு இலன், வரவு இலன் என நினைப்புலவோர்,
 கீதங்கள் பாடுதல், ஆடுதல், அல்லால்,
 கேட்டு அறியோம், உணைக் கண்டு அறிவாரைச்
 சீதம் கொள் வயல் திருப்பெருந்துறை மன்னா!
 சிந்தனைக்கும் அரியாய்! எங்கள் முன்வந்து,
 ஏதங்கள் அறுத்து, எம்மை ஆண்டு, அருள்புரியும்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

05

பப்பு அற வீட்டு இருந்து உணரும் நின் அடியார்,
 பந்தனை வந்து அறுத்தார் அவர் பலரும்,
 மைப்பு உறு கண்ணியர், மானிடத்து இயல்பின்
 வணங்குகின்றார், அணங்கின் மணவாளா!
 செப்பு உறு கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 இப்பிறப்பு அறுத்து, எமை ஆண்டு, அருள்புரியும்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே! ஹ

06

அது, பழச் சுவை என அமுது என அறிதற்கு
 அரிது என, எளிது என அமரரும் அறியார்
 இது, அவன் திரு உரு; இவன், அவன்; எனவே
 எங்களை ஆண்டு கொண்டு இங்கு எழுந்தருளும்,

மது வளர் பொழில் திரு உதர கோச
மங்கை உள்ளாய்! திருப்பெருந்துறை மண்ணா!
எது எமைப் பணி கொளுமாறு அது கேட்போம்
எம் பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

07

முந்திய முதல், நடு, இறுதியும், ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர்; யாவர் மற்று அறிவார்?
பந்து அணை விரலியும், நீயும் நின் அடியார்
பழம் குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரனே!
செந் தழல் புரை திருமேனியும் காட்டித்,
திருப்பெருந்துறை உறைகோமிலும் காட்டி,
அந்தணன் ஆவதும் காட்டி வந்து ஆண்டாய்!
ஆர் அமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

08

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொருளே! உன் தொழுப்பு அடியோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து, வாழச் செய்தானே!
வண் திருப்பெருந்துறையாய்! வழி அடியோம்
கண் அகத்தே நின்று, களிதரு தேனே!
கடல் அமுதே! கரும்பே! விரும்பு அடியார்
எண் அகத்தாய்! உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்!
எம் பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

09

புவனியில் போய்ப் பிறவாமைமில், நாள் நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே; இந்தப் பூமி
சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற வாறு என்று நோக்கித்
திருப்பெருந்துறை உறைவாய்! திருமாலாம்
அவன் விரும்பு எய்தவும், மலரவன் ஆனைப்
படவும், நின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும், நீயும்
அவனியில் புகுந்து, எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
ஆர் அமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

10

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதியாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றுப் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னை
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெம்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுங் சிலவோ சினையாடி
ஏகம் இடமீதோ விண்ணோர்க்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பர்யாம் ஆரேலோ எம்பாவாய்

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தேன்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்னைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சத்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப்போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிச் சசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்(து)
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்னுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலுறு தேன் வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்(று)
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குள் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
எனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலா ரெம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லாமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
வாழிந் தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆறுமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளையே பாடலோ ரெம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொபம்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எனக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்தன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகான்
ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வடியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீறாடிச் செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வைகயெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாற் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
தீரத்தன்நற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லாமும்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வர்த்தனையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தம்ஆ மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

14

ஒரோருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரோருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரோருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரோருகால் வந்தணையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 போரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரோருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவம் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந் துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாதோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாயந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடிவின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணா ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிகேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாயந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 18

உன்னையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்(று)

அங்கப் பழங் சொற் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை எனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கல்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

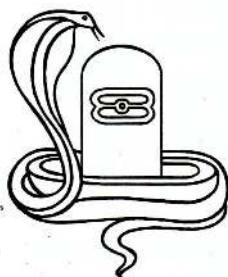
19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்

போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளப்பட்ட திருப்பொற்கண்ணம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடம் தூபம்நல் தீபம் வைம்மின்
சக்தியும் சோமியும்பார் மகளும்
நாமக னோடுபல் லாண்டி சைமின்
சித்தியுங் கௌரி யும்பார்ப் பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தனையாறனம் மாணைப்படி
ஆடப்பொற் கண்ணம் இடித்தும் நாழே

01

பூவியல் வார்சடை எம்பி ராற்குப்
பொற்றிருச் கண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடு மின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நீ லாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மை யாளச்
செம்பொன்செய் கண்ணம் இடித்தும் தாமே

02

சந்தர நீறணிந்த தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிப ரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்
கெய்ந்த பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாழே

03

காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்திக்
தேசமெல் லாம்புகழ் தாடுங் கச்சித்

திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்து நின்று
பாடிப் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே

04

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடி
முறுவற்செவ் வாமியீர் முக்க ணப்பற்
காட்பொற் கண்ணம் இடித்தும் நாமே.

05

உலக்கை பலவோச்ச வார்பெரியர்
உலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் பொதா தென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத் தந்த
மலைக்கு மருமகனைப் பாடிப் பாடி
மகிழ்ந்து பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே.

06

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாமும் அவர் தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை
பங்கினன் ளங்கள் பராபரனுக்
காடக மாமலை அன்ன கோவுக்
காடப் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே.

07

வாட்டங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்தி லங்கச்
சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
நாட்கொண்டநாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
ஆட்கொண்டவண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே

08

வையகம் எல்லாம் உரல தாக
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
மேதகு தென்னம் பெருந் து றையான்
செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாண னுக்கே
ஆடப்பொற் கண்ணம் இடித்தும் நாமே

09

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆட
பிறனி பிறரொடும் ஆட ஆட
அத்தன் கருணையோ டாட ஆட
ஆடற்பொற் கண்ணம் இடித்தும் நாமே

10

மாடு நகைவாள் நிலாவெ நிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்து டிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்ட வாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானாக்
காடப்பொற் கண்ணம் இடித்தும் நாமே

11

மையர் கண்டனை வான நாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் றன்னை
ஐயனை ஐயாபி ரானை நம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டாருமை காட்டும்
பொய்யர் தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்

பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்

பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்க ருங்கண்

வெண்ணகைப் பண்ணம் மென்மொழியிர்

என்னுடைய யாரமு தெங்க ளப்பன்

எம்பெரு மானிம வான்ம கட்டுத்

தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்ற கப்பன்

தமையன் எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்

பொன்னுடைப் பூண்மலை மங்கை நல்லீர்

பொற்றிருச் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்போ லிப்பத்

தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலை யாடச்

செங்கனி வாயித முந்து டிப்பச்

சேமிழை மீர்சிவ லோகம் பாடிக்

கங்கை இரைப்ப அராவி ரைக்குங்

கற்றைச் சடைமுடி யான்க ழற்கே

பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்

பொற்றிருச் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை

நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்

தேனைப் பழச்சுவை ஆமி னானைச்

சித்தம் புகுந்துதித் திக்க வல்ல

கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட

பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்

பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோ

டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்

தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்

செம்மலாப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்

சேவகம் ஏந்தியவெல் கொடியான்

சிவபெரு மான்முரஞ் செற்ற கொற்றச்

சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்

செம்பொன் செய்கண்ணம் இடித்தும் நாமே

16

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்ச டைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
 உம்பரும் இரும்பரும் உய்ய வன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடிப்
 போற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போத்தல் பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன மப்புரம் எய்தல பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நாயன்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
 மந்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லை பாடிச்
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிச்
 கட்டிய மாசுணக் கச்சை பாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயி னார்க்கு
 மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாமிருள் ஆயினார்க்கு
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயி னார்க்கு
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயி னார்க்குப்
 காதியும அந்தமும் ஆயி னாரு
 காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

20

ஓளவையார் அருளிச் செய்த

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களப்பச் செந்தாமரைப்பூம்
 பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
 பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தள கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
 அஞ்சு கரமும் மங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியுந்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த துரிய மெஞ்ஞான
 அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறே!
 முப்பழ நுகரும் மூஷிக வாகன
 இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
 தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்

திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் னுளந்தனிற் புகுந்து
 குருவாடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா வுபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிக ளொடுங்கும் கருத்தினை யறிவித்து
 இருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயி லொருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பி னாபி லுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 யமுத நிலையு மாதித்த னியக்கமுங்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச் சக் கரத்தி னீரெட்டு நிலையு
 முடற்சக் கரத்தி னுறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முகதூலமுஞ் சதுர்முக சூர்க்மமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்

புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி யினிதெனக்கருளி
 யென்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக்களைந்து
 வாக்கும் மனமு மில்லா மனோலயந்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டுற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரு மானந்தத் தழுத்தியென் செவியி
 லெல்லை யில்லா வானந் தம்மளித்
 தல்லல் களைந்தே யருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டி
 சித்தத்தித்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 யணுவிற் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்தித்
 கூடும் மெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 யஞ்சக் கரத்தி னரும்பொருடென்னை
 நெஞ்சக் கருத்தி னிலேயேறி வித்துகத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

முற்றிற்று

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலன் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந்தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கன்னார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சகுதியில் வருக

**க
ந்
ரு
ச
ஷ்
டி
க
வ
ச
ம்**

ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணபவ வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தென்னைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலங்குகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் படும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செகண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி

துடுடுடு துடுடுடு துடுடுடு துடுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ!
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவிநோத னென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பனைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க

கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைக விரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்கப்
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரு மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்

நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
காகம் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூ தானெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட்டலறி மதிகெட்டோட
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது வேட
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயி ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
பக்கப்பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்

நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமும் எனக் குறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் மருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருள் ஆக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்

வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்ற வளாமே
 பிள்ளையென்று அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன்என் மீதுன் மனமகிழ்ந்து அருளித்
 தஞ்சமென்று அடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் புகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடன்ஒரு நினைவது ஆகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறுஅணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமதன் எனவும் நல்எழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத்து அடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்துஎனது உள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துஉண வாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்து அமுது அளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி

எனைத்துத்து ஆட்கொள்ள எந்தனது உள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.

“பிறையே கலங்காதே உன்னுள் தான்
 பூரண சந்திரன் புதைந்துள்ளான்”

சகலகலாவல்லி மாலை

ஆய கலைக ளறுபத்து நான்கினையு
மேய வுணர்விக்கு மென்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தி னுள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

படிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயும்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையும் - துடியிடையும்
அல்லும் பகலு மனவரத முந்துதித்தாற்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி.

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந்
தாங்கவென வெள்ளையுள்ளத
தண்டா மரைக்குந் தகாதுகொ
லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க் பொழித்தான்பித்
தாகவின் டாக்கும்வண்ணங்
கண்டான் கவைகொள் கரும்ப
சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தேர்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியுற் பணிந்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கதனக் குன்றுமைபாற்
காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

அழிக்குங் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்த்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்
கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணிந்தருள்
வாங்கட நூற்கடலுந்
தோக்குங் செந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினினு
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.

பஞ்சப்பித தந்திரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
னேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன்செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதொளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமரையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலுங்வெங் காலுமென்பர்
 கண்ணுங் கருத்து நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளம் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காயுளங் கொண்டுதொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பா
 லமுதங் தெளிக்கும்வண்ணம்
 காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதான
 முங்கல்வி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
 வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
 செல்விக் கரிதென் றொருகால
 முஞ்சிகை யாமைநல்குங்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயராமெஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற சின்னை நினைப்பவர்
 யார்நிலத் தோய்ப்புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பாதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக்கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென
 பண்கண்டளவிற்பணியச்செய்
 வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிலுன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே.

ஒரு பிரார்த்தனை

எங்கு வேதனை உண்டோ அங்கு ஆறுதல் அளிக்கவும்.
 எங்கு வெறுப்புண்டோ அங்கு அன்பு காட்டவும்.
 எங்கு கலக்கமுண்டோ அங்கு நம்பிக்கையூட்டவும்
 எங்கு அந்தகாரம் உண்டோ அங்கு ஒளிவீசவும்
 எங்கு துயரம் உண்டோ அங்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கவும்
 என்னை உமது கருவியாக பயன்படுத்தும இறைவா!
 மற்றவர்களால் நான் ஆறுதல் பெறாவிட்டாலும் நான்
 மற்றவர்களை ஆறுதல் படுத்தவும்
 மற்றவரிடம் பெற்றுக்கொள்ளாமல் போனாலும் நான்
 மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவும்
 மற்றவர்கள் என்னில் அன்புசுரவிட்டாலும் நான்
 மற்றவர்கள் மீது அன்பு காட்டவும்
 மற்றவர்கள் என்னைப் புரிந்துகொள்ளாவிட்டாலும் நான்
 மற்றவர்களைப் புரிந்து கொள்ளவும்
 உமது வரம் தாரும் இறைவா!

விநாயகர் துதி
திருச்சிற்றம்பலம்

கௌ
ரி
கா
ர்ப்
பு

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடுபொருட்குற்றம் சோர்வுதரும்
எக்குற்றமும் வராமற்கா.

வேண்டுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மா தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்த்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாய் முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக்குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக் காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்கு தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளிதாயே
கொடிய மகிஷாசுரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியெல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்

ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
 விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
 அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தாளே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போக்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடு
 வாய்.

காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடன் தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால், பழங்கள், வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாறேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 விந்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றி
 விட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியரே

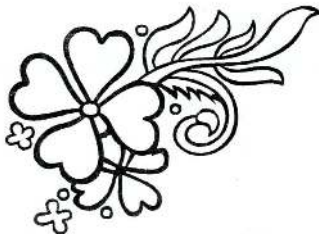
காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம்
 ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமைமுடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டுக் என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச்செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுணடுகடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற்கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபதுநாள் வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சக்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அபிராமி அம்மன்

ஆழிசூழ் உலகத்தை அன்பாலே காத்திடும்
 அன்னையே அருள்நாயகி
 அமுதான கடவுளில் பட்டருக்கருள் செய்த
 அம்மையே புகழ் நாயகி
 வேழமாய் ஒருபிள்ளை வேலோடு மறுபிள்ளை
 மேன்மையாய் பெற்ற தாயே
 வினைதீர்க்கும் குங்குமம் மஞ்சளில் விளங்கிடும்
 வேள்வியே கோதை நீயே!
 ஏழிசை நாதத்தை எழுப்பியே மகிழ்ந்திடும்
 இணையற்ற இசை வல்லியே
 எங்குமே மங்கலம் பொங்கியே தங்கிட
 இயங்கிடும் சக்தி நீயே!
 வாழியென அன்போடு வாழ்ந்திடும் சொல்லாண்டு
 வாழ்ந்திடும் தமிழ் நாயகி
 வளம் கூட்டும் கரும்புவில் வழங்கிடும் காட்சியே
 வள்ளல் நீ அபிராமியே.

மெய்யம் வெகிமந்த மன்றிகள்

“ எந்நன்றி கொண்டார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகந்து ”

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து எம்மை ஆறாத்துயரில்
மூழ்க வைத்து மறைந்த எம் அன்புத்தாயார் நோயுற்று
இருந்த காலத்தில் நேரில் வருகை தந்து பார்வையிட்டு
எமக்கு ஆறுதல் கூறிய உற்றார் உறவினர் ,
நண்பர்கள் அயலவர்கள் அனைவருக்கும் , இறுதிக்
கிரியைகளிற் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் , தேவார
திருப்பதிகங்களை ஓதியவர்களுக்கும் , இறுதிக்
கிரியைகளிற் கலந்து கொள்ள முடியாது தூர
இடங்களில் இருந்து துயர் பகிர்ந்தவர்களுக்கும்,
31ம் நாள் நிகழ்விற்கு கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் ,
சகல உதவிகளையும் வழங்கிய உற்றார் உறவினர்,
நண்பர்கள் , அயலவர்கள் அனைவருக்கும்
மதக்கிரியைகளைச் செய்து நிறைத்த மதகுருமார்
களுக்கும், இம் மலரைச் சிறப்பாகவும் நேர்த்தியாகவும்
அச்சிட்டுத் தந்த வரன் அச்சகத்தினருக்கும் ,மற்றும்
நன்றி கூறத்தவறிய அனைவருக்கும் எமது இதயங்
கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மானிப்பாய்.

இங்ஙனம்
கணவன், பிள்ளைகள்

கீதாசுரர்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கின்றதோ அது நன்றாகவே நடக்கின்றது
எது நடக்க இருக்கின்றதோ அதுவும்
நன்றாக நடக்கும்
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்
எதற்காக அழுகின்றாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்
அதை நீ இழப்பதற்கு
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது
எது இன்று உன்னுடையதோ அது
நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்
இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

—பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்—

